

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Corpus Juris Canonici

Gregor <XIII., Papst>

Coloniae Munatianæ, 1665

6 Ordineri ignaros si quos Simon, tolerantur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62915](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62915)

QUÆSTIO VI.

Quid vero de his fieri debeat, qui ignanter à simoniaco ordinati sunt (quod sexto loco quaesitum est) supra, in capitulo videlicet Urbani a quo sic incipit (Si quis à simoniaco, &c.) requiratur. Nunc autem de illis queritur, qui non pro ordinatione pecunias offerunt, sed pro electione, vel ut decretum electionis fiat, vel ut subscriptione firmetur, vel ut electio non resistatur, aliquibus pramia largiantur: an eorum electio vitiosa sit iudicanda. Novem videtur Spiritus sancti dogmata emere, qui non pro consecratione, sed pro electione muneribus largiuntur, cum nullius spiritualis gratia aliquis faciat electio participes. Sed facti ecclesiasticorum rerum emptores simoniaco iudicantur, quia ecclesiastica officia ita adempta sunt, ut alterum sine altero alicui non proveniat: ita quia per electionem venit ad consecrationem, perinde simoniaco habetur, qui pro electione pramia largitur, ac si pro consecratione munera dedisset.

C. I. § De iis qui pro muneribus ordinationem faciunt.

Unde Symmachus scribit Casario Episcopo, epist. 1. c. 5.

Si quis autem Episcopatum desiderat, data pecunia potentes personas minime suffragatrices adhibeat: nec ad decretum sibi faciendum clericos, vel cives ad scribendum, adhibito cuiuslibet generis timore, compellat, vel pramiis quibuslibet exhortetur.

C. II. § Simoniaco est, qui, ut eligatur, pramia largitur.

Item Gregorius dicitur c. consensibus, lib. 5. epist. 26.

Ego autem & vestra dilationi providens, & maxime animam omnipotentis Dei iudicium pertimescens, ejusdem Maximi causam subtiliter, exquiri desidero, si nullis criminibus pressis, quæ sacro ordini contradicunt, si non per simoniacam hæresim, id est, pramia quibusdam se eligentibus præbendo, ad sacerdotale pertingere officium conatur. Tunc enim liber pro vobis apud Dominum intercessor erit, si non obligatus de suis, ad locum intercessionis venerit.

C. III. § Sicut ordinatio, sic electio, vel consecratio venaliter debet præferri.

Item Gregorius Syagrius Episcopo Augustodunensi, & alii Episcopis, lib. 7. epist. 110.

Sicut et is, qui invitatus venit, quaesitus refugit, factus est altaribus admoventis, sic qui ultro ambit, vel importune se ingerit, est proculdubio repellendus. Nam qui sic nititur ad altiora conscendere, quid aliud agit, nisi ut crescendo decrescat, & ascendendo exterius, interius ad profunda descendat? Itaque fratres charissimi in sacerdotibus ordinandis sinceritas viget: sit simplex & sine venalitate consensus: pura præferatur electio, ut si ad summam sacerdotii non suffragio venditorum proventus, sed Dei creatur esse iudicio.

¶ Summa In vulgari codicibus legatur, ad summum sacerdotii, vel Pontificii. Emendatus vero est hic locus ex originali, Anselmo, Polycarpo, & plerisque veteribus Gratiani exemplaribus.

Si autem pecunia promissa fuerit, vel soluta, electio vel ordinatio penitus ignoratur, nec eo modo ad electionem, vel ordinationem pervenerit, si nullatenus obesse videtur: nec ad reatum criminis pertinet, cuius conscientiam non habuit, nec ad electionis, vel ordinationis cassationem, ad quam ultra non per præviam illorum cupiditatem, pervenisse docetur.

a ead. g. 1. b Polyc. l. 2. tit. 1. Ansel. l. 6. c. 69. c al. Salom. d Ansel. l. 6. c. 70. Polyc. l. 2. tit. 3. e Ansel. l. 6. c. 79. Polyc. 2. tit. 3. f Ansel. l. 6. c. 80.

QUÆSTIO VII.

Nunc autem de septima questione tractandum est, an renuncians sua hæresi sit recipiendus in Episcopali dignitate.

C. I. § Qui redeuntes ab hæresi in suis ordinibus recipiantur.

De his ita scribit Cyprianus, lib. 2. epist. 1.

Si quis Presbyteri, aut Diaconi, qui vel in ecclesia catholica prius ordinati fuerint, & postmodum perfidi, ac rebelles contra ecclesiam steterint, vel apud hæreticos à Pseudoepiscopis, & antichristis contra Christi dispositionem profana ordinatione promoti sint, & contra altare atque divinum verbum, sacrificia foris falsa ac sacrilega offerre conati sint; eos quoque hac conditione suscipi convenit: cum revertuntur, ut communione laici, & factis habeant, quod admittuntur ad pacem, qui hostes pacis extiterint, nec debere eos revertentes ea apud nos ordinationis & honoris arma retinere, quibus contra nos rebellaverint.

¶ Convenit In originali non est verbum istud, sed loco ipsius, hæc hinc capiti antecedunt. Addimus planè, & adiungimus, frater charissime, consensus & auctoritate communi, ut etiam si qui Presbyteri, &c. Multa vero in hoc capite ex ipso B. Cypriano sunt emendata.

C. II. § De iis qui pro muneribus ordinationem faciunt, & qui redeuntes ab hæresi, in suis ordinibus recipiantur.

Item ex septima synodo c.

Si quis in omnem traditionem ecclesiasticam scriptam, vel non scriptam violat, anathema sit. ¶ Omnis * Episcopus 2. vel Presbyter, aut Diaconus convictus, quod pro muneribus ordinationem dederit, vel acceperit, à sacerdotio cadit. ¶ Sed dicunt fortasse quidam, quia poenitentiam agimus pro peccato, & Deus indulget illud. Ita & ego dico, quia omnem poenitentiam recipit Deus, & indulget per poenitentiam peccata, quæ jam facta sunt. Novi enim quod David fornicatorem & homicidam per poenitentiam receperit Deus, & quod dixerit de eo [Inveni virum secundum cor meum, qui faciet omnes voluntates meas.] Novi rursus eundem audientem f. à Deo [Non ædificabis mihi domum, quia vir sanguinum es.] Scio Manassem g per confessionem dimissam impietatem suam. Scio meretrices, h & telonarios per poenitentiam receptos: nullum tamen eorum, qui ante baptismum peccavit, sacerdotibus connumeratum. Scio i quosdam, dum essent in mundo, in multa fornicatione mansisse, monachos verò factos quasi luminaria mundi resplenduisse, nullum tamen ad sacerdotium ascendisse. Quod etsi raro contingit, nulla tamen lex ecclesie fuit. Novimus peccatricem prius Mariam, & post conversionem, quamvis sancta & casta, tamen inter diaconissas non est computata. Sed quid hoc dico? Sequens sanctos Apostolos, l & venerabiles Patres m cum omni fiducia clamo. Qui per simoniam ordinatus est, sive Episcopus, sive Presbyter, sive Diaconus, alienus est à sacerdotio: neque enim venalis est gratia Spiritus Sancti. Caiphæ traditio, & adinventio Simonis, à sancto sacerdotio est aliena. ¶ Et si in fornicationem lapsus est aliquis post baptismum, in sacerdotium non recipitur. Canones n enim hoc prohibent. Si quis verò cum hoc peccato ad sacerdotium proventus est, cognitus degradetur. Item paulo

a Deus dedit par. 2. & 4. Ansel. l. 8. cap. 39. b al. laici. c Ex altione i. in 7. anathematis. d Deus dedit p. 2. lvo p. 4. cap. 198. * Ex epist. Tavasii ad Ioannem. lvo p. 5. c. 121. Ansel. l. 6. c. 87. e Ad. 13. f i. Paral. 22. & i. Paral. 28. g 2. Paral. 3. h Matth. 21. Mar. 2. Luc. 5. i Can. 30. Apost. k Ioan. 21. l Act. 5. m Can. 16. Apost. n Con. Neoruf. c. 9. 15. q. 8. ca. 1. Polyc. l. 6. tit. 12.